

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 62/2565

คำวินิจฉัยที่ 62/2565 ศาลแรงงานภาค ๓ ศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองอุบลราชธานีศาลผู้รับความเห็นนาง ส.โจทก์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่ โจทก์ยื่นฟ้องมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำเลย ว่า โจทก์เป็นลูกจ้างจำเลย ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป อัตราเงินเดือนสุดท้ายเดือนละ 15,184 บาท จำเลยไม่ต่อสัญญาจ้าง และให้โจทก์หยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยมีได้กระทำความผิด และไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้าในเวลาอันควร เป็นการเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยชำระค่าจ้าง ค่าชดเชย และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมพร้อมดอกเบี้ย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาท เกี่ยวกับสัญญา คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาที่อยู่ในอำนาจของ ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง เห็นว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำเลย เป็นมหาวิทยาลัย ของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์ ตามมาตรา 6 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 อันเป็นการจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษา จำเลยจึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เมื่อสัญญาพิพาทในคดีนี้เป็นสัญญาที่จำเลยว่าจ้างโจทก์ให้ ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนการศึกษาด้านธุรการ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปของวิทยาลัย ศาสตราจารย์โสธร ซึ่งเป็นวิทยาเขตของจำเลย โดยมีข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2541 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 กำหนดหลักเกณฑ์เรื่อง การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งแสดงให้เห็น เจตนารมณ์ของกฎหมายในการจัดระบบการบริหารงานบุคลากรภาครัฐอันเป็นความสัมพันธ์ตาม กฎหมายมหาชนนอกจากการบริหารงานบุคคลภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุผลภารกิจของ หน่วยงานทางปกครองในเรื่องการบริการสาธารณะ

คำพิพากษา

สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาที่มีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและมีวัตถุประสงค์ แห่งสัญญาเป็นการให้โจทก์เข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษา ตามอำนาจหน้าที่ของ จำเลย ความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์และจำเลยตามสัญญาจ้างดังกล่าวจึงเป็นความสัมพันธ์ตาม กฎหมายมหาชนเพื่อให้บริการสาธารณะบรรลุผล ไม่ใช่ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ตามกฎหมายเอกชน สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาท เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/62/2565>